

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 14117/2022
22.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Чачак“, Чачак, чији је пуномоћник Слађана Пантелић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1599/21 од 10.03.2022. године, у седници одржаној 22.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1599/21 од 10.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1599/21 од 10.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П 4143/16 од 08.02.2021. године, првим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да му за испоручену топлотну енергију у стану туженог у ... бр. .. у периоду од 01.04.2012. године до 31.10.2013. године исплати појединачно опредељене месечне износе као у овом ставу изреке, са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу надокнади штету коју је тужилац претрпео у предметима Ив 496/13 и Ив 3116/13 Основног суда у Чачку, у предмету ИИв 10/15 извршитеља Драгане Чвркић и предмету ИИв 34/15 извршитеља Александра Крцића, у појединачно опредељеним износима као у овом ставу изреке са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Трећим ставом изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гж 1599/21 од 10.03.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20)

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да нема места одлучивању о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. Ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на исказ туженог оспорава утврђено чињенично стање и оцена доказа, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Питање застарелости потраживања накнаде за испоручену топлотну енергију довољно је расправљено у судској пракси уз став да тужиоцу припада право на накнаду за период од годину дана пре утужења у смислу члана 378. став 1. тачка 1. Закона о облигационим односима. Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради стицања без основа и накнаде штете је поднета 29.11.2016. године, а вредност предмета спора је 88.070,85 динара. Како се у овом случају ради о спору мале вредности у којем вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**